

varskonventionen og 1992-fondskonventionen defineres. Det engelske udtryk for de omfattede stoffer "hazardous and noxious substances" er medtaget for at vise sammenhængen med forkortelsen "HNS".

Stk. 7 definerer "konventionsstat", som en stat, der har tilsluttet sig HNS-konventionen. Begrebet anvendes bredt rundt om i udkastet og en definition letter læsningen af flere af udkastets bestemmelser.

Definitioner af "person" og "hændelse" findes i 1992-ansvarskonventionen, Bunkerskonventionen og HNS-konventionen, men da disse begreber anvendes i overensstemmelse med almindelig dansk sprogbrug, er en særlig definition ikke skønnet nødvendig.

Til § 213

Bestemmelserne om undtagelserne i ejerens ansvar i HNS-konventionens artikel 7, stk. 2, litra a-c og stk. 4, er identiske med 1992-ansvarskonventionens artikel III, stk. 2 og 3.

Stk. 1 fastsætter under litra a [nr. 1], i overensstemmelse med HNS-konventionens artikel 7, stk. 2, litra a, ansvarsfritagelse, når skaden skyldes krigshandlinger, krigslignende handlinger, borgerkrig eller oprør. Krigshandlingen må her være den direkte årsag. Hvor dette ikke er tilfældet, og der alene er tale om en indirekte årsag, må ejeren være ansvarlig. Dernæst er ejeren ansvarsfri, såfremt skaden skyldes en naturbegivenhed af en betydelig størrelse, som ikke kunne forventes på det pågældende sted på det konkrete tidspunkt. Det står åbent, hvorvidt terrorhandlinger omfattes af udtrykket "krigshandlinger" i litra a [nr. 1] eller falder under litra b [nr. 2].

I de to følgende litra b og c [2 og 3] kræves det yderligere, at skaden i sin helhed er forårsaget af en af de nævnte begivenheder, nemlig typisk sabotage, fejl eller forsømmelser fra myndigheders side med hensyn til at vedligeholde fyr og lignende hjælpemidler for navigeringen. Dette medfører, at såfremt skaden kun delvis er forårsaget af en af de under b eller c [2 eller 3] nævnte begivenheder, er ejeren dog ansvarlig. Er skaden derimod delvis forårsaget af begivenheder, som nævnt under b [2] og delvis af begivenheder som nævnt under c [3] og der ikke er andre årsager til skaden, er ejeren ansvarsfri. Tilsvarende vil være tilfældet, såfremt skaden delvis skyldes sabotage, men i øvrigt er forårsaget af en krigshandling.

Litra d [nr. 4] er ny i forhold til 1992-ansvarskonventionen og Bunkerskonventionen. Bestemmelsen foreskriver, at ejeren er ansvarsfri, såfremt afsenderen eller andre ikke oplyser om de transporterede stoffers farlige og skadelige karakter, medmindre ejeren eller nogen, han svarer for, med rimelighed burde have

været bekendt med de transporterede stoffers farlige og forurenende karakter. HNS-konventionen anvender begrebet "shipper", der må antages at dække over afsenderen, som ofte er den person, der har en oplysningspligt om godsets farlige karakter. Se eksempelvis bekendtgørelse nr. 710 af 27. juli 1994 om afsenders pligter i forbindelse med søtransport af farligt gods mv., der pålægger afsenderen under strafansvar at oplyse om farlige karakteregenskaber ved farligt gods. Imidlertid omfatter reglen også "enhver anden persons" forsømmelse af sin oplysningspligt og kan således omfatte en aflaster, befragter eller andre, der i et konkret tilfælde har forsømt at tilvejebringe oplysninger om godsets farlige karakter. Oplysningspligten omfatter en pligt til at give tilstrækkelige oplysninger om godsets karakter, så transportøren sættes i stand til at vurdere, om godset er omfattet af reglerne i dette kapitel.

I stedet for konventionens terminologi "agenter" anvendes "andre personer, som ejeren svarer for", da dette er i overensstemmelse med den engelske forståelse af ordet "agent".

Bevisbyrden for, at de ansvarsfritagende begivenheder foreligger, påhviler ejeren.

Stk. 2 gengiver HNS-konventionens artikel 7, stk. 3, og indeholder en bestemmelse om, at ejerens ansvar kan nedsættes eller helt bortfalde, hvis denne beviser, at skadelidte forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

Til § 214

Bestemmelsen inkorporerer HNS-konventionens artikel 7, stk. 4-6. *Stk. 1* udelukker, at ansvar for forureningsskade kan rejses efter andre ansvarsregler end dem, der er indeholdt i kapitlet.

Stk. 2 opregner i lighed med § 193, stk. 2, en række persongrupper, som besætningsmedlemmer og bjærgere mv., som er undtaget fra ansvar. Sølovsudvalget har valgt at anvende udtrykket "krav om erstatning" i stedet for "ansvar", da man fandt, at dette var mere præcist. En tilsvarende præcision foreslås gennemført i § 193, stk. 2. I litra d [nr. 4] kan forholdsregler, der er i strid med den kompetente offentlige myndigheds instrukser, sædvanligvis ikke være at anse for rimelige.

Stk. 3 indeholder en undtagelse til ansvarskanaliseringen. Undtagelsen hænger sammen med bestemmelsen i § 213, stk. 1, litra d [nr. 4], hvorefter ejeren i visse tilfælde er ansvarsfri, såfremt skaden er en følge af forsømmelse fra afsenderens eller enhver anden persons side med hensyn til tilvejebringelse af oplysninger om de transporterede stoffers farlige eller forure-